

סוג כסולת חספה לפק

לכבוד ידידי וידידי בית אדא, רוצה צדקה וחסד ומצוה לכת, הנהגה לי יצחק

רוצקין, שישא, אם דד יח, וכל המעלות הנכדדה נ.

קהלות אמתול לנחמכ, וראיתי לך כמה הומה לדכס, לך הורים שפולים, נסית

לחשק סדרת רוחכ, על שלא הספיקה שלתכס והפציה דתכלה וסדקה

סודר, לרכוא דתכס מרת נחד לך, - אך בפדחים בנאמנים דפה, הם רק

לשלת, ופכאד והיגון - ממאמיו ונמשכים, על כן חשדת לפלול הפדחים

דכתב, אולי יהיו מלכ צדי אדככס בנשד.

הצכרות אה חסדי השיר להנד קריצוירט זצל, שקבל על עצמו דהיותו דשדח

מאות, ונעל לחיס, והי צדי לכס שלא יפדת ולא יכולת לנשד כן - הנד

כולנו ממאמיו דאמנה פשוט שכל מחשדות אדם ומחשבותיו, כולס מכונס

מלמלה לי דבורא ידכיק, לילת הילול וסידה הסידות, בן דמזשים גפולים כגון

חונק דדיג השני, ששמו חצל שיתרה לרי בן זכאי אפשרות הצלת דיהמק

אך הקדג מליד חכמים אחוי ופדת יסכל, והן במזשים קטני לרק, כגון פושט

יפו לכיס ליסול פרוטה וקלמה בינו מטכד אחות, שנה נקרא אצל חצל יסורים

מן השמים, ואמנם נתן לדני אדם הצכור להתפלל אליו יתדיר שמו, אך לא

בדשט לאס שיוכל לפלול דתפלות כרצונו, ופדדה דרכים למקום, ולפדמים מלמלים

בפדי שמוצי כבי של יתפלו קליו, ואצ לא יולד כל סצפיקי לקלות הפדי

בנפאי שביה מקום לבון. אם צדיכיס לקלות להווי המנחמה על מחלתה, אך דכש

אמרי מלך, כשנתגלה הפדיון כק, בואי כק הי' רצון הקדש, ונלול שזרי תפלה
מורי' יב'חטא

קטנים אנו מלהגיד וליד השדון שמי, למע לא חפל השי' בקדוה טוהה
וכצדקת שמי' דוואי מל'ים לזכות רבואתה, אולי גלי' ליד תל'ומות
נדיה לזכר ופצנותכס לצדקה, ואין חפל לנסותכס ככך, ואולי לא הי'תם יכולים
להגיד למלך הקדש שקד' על לצמו, למל', הרי קרי'צוירט לזל, ק
כהק' צדקתו, והן בהיותו מל'ה ומעכה את הרי'ם, ולא רק לזשה ונל'ן דלצמו
- מה שנל'ן מל'ם לפי גילכס, דמיאותכס, וטל'כס, ואולי טל'ים אחרים הנל'ים
מל'ינו, - אמת נפל: כק הי' רצון הדוא י', וכך לל'תה דמחשבה לפניו, ו
שנת' לצד ונדון להרי קרי'צוירט, הוא לצמו הפל'ים וכיסה בדדה מל'ם

בזכרות בדפדוכס, את חספי השי' לפני כולל שנים, דלצמותו למל'ם נס ופלא
לרפואה ברב המל'חה ד', - וגרי דיוט ופשוט, אם ביו מל'ים לזכר אכ מן
השמים: לרפואה ולבחיונה למל'ם כחמשים שנים, בואי הי'תם מסכ'מים בשנת
י'ים להצד'ה זאת, ולל'כ שתרפא, וגרי כק לל'ן למל'ם כאמת אלא
שלא הוב'לזכר אכ מל'ם שנותה וימיה, וכא בל' הפקדון ונל' את פקדיונו, ו
יאמר לו מה תל'ה

איתא בספרי' שנים'ן ה'דקה לא הי' דמה שמקיים אדירכס אדיו רצון
בואו, אלא דמה שהי' לידו של' ומסכ'ים לז רצון דוראו, וגרי אכ'כס,

אף על פי שהיה הוסיף ואל שאנוכס אס אתם מסכימים לזקרה הזאת, אבל

יש ביכולתכם לעמוד בנשיון בהסכמה והקבלה דאמיה ודשתיקה אר רצון

הבורא יכולת שהוטלה בנפשות ישראל מכל אדמה אדיונו ל"ה, ורבי דבא

שנה חייבם לדון עליכם הרבה גלים והרבה גלים הצדונים, וזו כל גל וגל

נענדים ראשם, בהשמה והקבלה רצון השית, אמצו נא אף הפלס, בנשיון

שאו גיבור מכלס, והקניד הקידן לנחת רוח לפניו בקבלה רצונו,

ואר רק בלצם פטירה, רק גל נזלת שלח התפלה בפניכם, שיא גל מרצונו

יתדוק, והופא גל בנפשות ל"ה יצא שהלוחה מצדה להוריה יתפלו

ויבדו דמעים טהורים לרבאמה, ואפ"כ הסכימה למסור נפשה ולוותר על סיכוי זה

להצלה, בשביל כיבוד אב ואם, ורבי נתקל קרדנה לרצון, ואשכנחם שהלוחה

זה כהנפשות ל"ה, בהתנפלותה בחיה גל דללה הרד לי אריה יבאחטא,

ברפיה צדקה ומסר דהצנח לכת מופלגת, והתנפלותה בשלח מוות,

כל יהודי מפליטי החייד והשוואה, הציולוהו משמים למטה מיוחדת, יש מהם

לחיקון נפשו, יש מהם להקלם דתים ומשפלות בישראל, אך יש שזכו במיוחד,

להחיות ל"ה רד ולהוא ממצי הרדים, סדורני שאפשר לומר עליכם שניצלתם מאי

פרייה, לא רק למען נפשות ומשפחות הנבדדה, אלא להחיות ל"ה רד כפשוטו, דמלי

צדקה ומסר שזל אף כל ציון חכם ומסירתכם, צא שאלו ונתבררמו

ויחנק השלח בריאותכם וכוונתכם, ירפא לשדתי לדיכס ויחבש דצדוהיכם, למען

דפולוחתכם הנפלה, ולנאל רוח למת מכל צאצאיהם, דלי הלוחה נפשו ודלי ל"ה

וְעַתָּה צִוּן מְחַסְדוֹ לְעִירָה דְּמִיתוּן אֵלֶּן

יְדִיכָם בְּמִשְׁמַח דְּצִדִּיקִים הִיד

וּמִתְפַּלֵּל מִשְׁמַח לְמַעַרְכָּם דְּמִיתוּן וְדִנְיָה

שְׁאוֹל אֵלֶּךְ